

PREFACYJA (10) sb f

pre- (6), prae- (4), [prę-].

e *prawdopodobnie jasne (tak w pre-); pierwsze a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie), końcowe pochylone.*

sg N prefacyjã (2). ◇ [G prefacyj(e)j.] ◇ A prefacyją (1). ◇ I prefacyją (1). ◇ L prefacyjéj (3); [-éj], -(e)j (3). ◇ pl N prefacyj(e) (1). ◇ A prefacyj(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Część wstępna tekstu; wprowadzenie, przedmowa [praefatio – przedmowa, to jest pierwsza rzecz przed jakimi księgami Mącz 119a; – przedmowa Calep; przedmowa, przemowa – praefatio Cn] (10) : W Praefacyey fkárzyliście sie ná nas/ że o was to mowimy/ iżeście między sobą fą niezgodnymi WujJud 127; KochWr 18 źp; [jako wczoraj sami pierwej et krótkimi słowy niejaka praefacyją uczyniwszy, tęsmy odpowiedź, której przepis wam ślemy przez księdza biskupa krakowskiego panom i posłom dali ListyZygmAug 1548 91; LaszczOkulary B2; JanStat **2v, **4v].*

prefacyja na co (1): Bezá wielkie intraty y dochody/ ktore miał około [!] siedmi set złotych ná wżelákich zbytkách y plugáłtwách strawiwży/ náóstátek że ie Simońskim obyczáiem sprzedał/ łam máło nie iálnie wyznawa w Prefacyey ná Confessiá swoię. WujJud 218v.

a. *Początkowa część mszy św. (7) : KrowObr 196 [2 r.]; Ciche modlitwy przed Praefacyą/ znaczą táiemne á skryte mieszkanie Páńskie w Ephrem máłtecźku przed męką iego. LatHar 79, 94 [2 r.]; [Na miełce prefaciei/ ktora słożona a opuffczona ma być/ zapoczyna się chnet iawne napominanie a Paraphrafis paćierza UstKościel 126v].*

prefacyja do kogo (2): KrowObr 196 cf »prefacyja, to jest przedmowa«.

Szeregi: »prefacyja, to jest przedmowa« (1): Ale ktołzkol(wi)ek ty Prefa(c)ye przydał/ okázuie się to/ iż nie tákowe <Prefa>cye/ tho iest przedmowy/ bywały pierwej do ludu/ i(ak)ie fą dzisieyłych KrowObr 196.

»prefacyja i sanctus« (1): Praefacya y Sanctus wyraża one Zydowłkie głóły/ ktoremi wesoło Pána ná ośielku iádącego z tryumphem witáli. LatHar 79.

Synonimy: proemijum, przedmowa, przemowa, wstęp.